

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu **B. F.**, bývajúceho v L., zastúpeného Mgr. Martinom Alušicom, advokátom so sídlom v Ružomberku, Madačová 1/A, proti žalovanej **Generali Poist'ovňa a. s.**, so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta 3/A, o **návrhu na vydanie platobného rozkazu**, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 25Ro/1440/2014, o návrhu žalobcu na prikázanie veci Okresnému súdu Ružomberok, takto

r o z h o d o l :

Návrhu žalobcu na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 25Ro/1440/2014 Okresnému súdu Ružomberok **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e

1. V konaní o návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca navrhol, aby súd v zmysle ust. § 12 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“) v znení neskorších predpisov prikázal vec z dôvodu vhodnosti na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Ružomberok. Návrh odôvodnil svojím sociálnym a finančným postavením a zdravotnými dôvodmi. Uviedol, že je bez akéhokoľvek príjmu, odkázaný po prekonaní ťažkej autonehody na cudziu pomoc. Poukázal pritom na dôkazy priložené k návrhu. Uviedol tiež, že prikázaním veci nedôjde k sťaženiu postavenia žalovanej, keďže žalovaná má svoju pobočku aj v Ružomberku.

2. Žalovaná s prikázaním sporu Okresnému súdu Ružomberok nesúhlasila. Vo svojom vyjadrení k návrhu uviedla, že žalobca už prvým úkonom (podaním žaloby na Okresný súd Bratislava IV) zvolil príslušnosť súdu, ktorú mal na výber. Podľa jej názoru sú zdravotný stav, vek a vzdialenosť bydliska od sídla príslušného súdu skôr bežnými

okolnosťami, sťažujúcimi účastníkom konania prístup k súdu a nevykazujú charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné návrhu na prikázanie veci bez ďalšieho vyhovieť.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona.

4. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie návrhu na prikázanie sporu (ako súd najbližšie spoločne nadriadený spor prejednávajúcemu súdu a Okresnému súdu Ružomberok, ktorému sa má spor podľa návrhu žalobcu prikázať) a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva, preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

5. Podľa § 39 ods. 2 C. s. p., na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti.

6. Podľa § 39 ods. 3 C. s. p., o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

7. Predpokladom prikázania sporu z dôvodu vhodnosti podľa ustanovenia § 39 ods. 2 C. s. p. je existencia okolností, ktoré takýto postup súdu odôvodňujú. Zásada zachovania miestnej príslušnosti určenej v čase začatia konania až do jeho skončenia (perpetuatio fori) upravená v § 36 ods. 2 C. s. p., je jednou zo základných zásad civilného sporového konania, preto prikázanie sporu inému súdu tej istej inštalácie z dôvodu vhodnosti je len výnimkou z tejto zásady.

8. Po prejednaní návrhu žalobcu na prikázanie sporu Okresnému súdu Ružomberok z dôvodu vhodnosti, dospel najvyšší súd k záveru, že žalobcom uvádzané skutočnosti nie sú dôvodom na uplatnenie výnimočného postupu spočívajúceho v prikázaní sporu inému súdu tej istej inštalácie z dôvodu vhodnosti, konkrétne Okresnému súdu Ružomberok.

9. Žalobca svoj návrh odôvodnil svojím sociálnym a finančným postavením a zdravotnými dôvodmi. Uviedol, že je bez akéhokoľvek príjmu, odkázaný po prekonaní ťažkej autonehody na cudziu pomoc. Poukázal pritom na dôkazy priložené k návrhu. Z príloh k návrhu na vydanie platobného rozkazu súd zistil, že žalobca je poberateľom invalidného dôchodku, bol v minulosti účastníkom autohavárie a bola mu lekárom - psychiatrom diagnostikovaná obsedantno - kompulzívna porucha.

10. Žalobcom uvádzané skutočnosti však nie sú bez ďalšieho dôvodom na uplatnenie výnimočného postupu spočívajúceho v prikázaní veci inému súdu z dôvodu vhodnosti. Nejde totiž o mimoriadne pomery, ktoré by odôvodňovali uplatnenie výnimky zo zásady všeobecnej miestnej príslušnosti súdu. Vo všeobecnosti totiž zdravotné problémy, či problémy týkajúce sa toho, že účastník konania alebo svedok v konaní nemá bydlisko v obvode miestne príslušného súdu, alebo že musí, či už za účelom dostavenia sa na súd, alebo absolvovania úkonov súvisiacich s dokazovaním prekonať väčšie vzdialenosti, vynaložiť zvýšené úsilie, či znášať náklady na cestovné, sú skôr bežného charakteru a nemôžu (bez ďalšieho) predstavovať dôvod na prikázanie veci inému súdu. Žalobca v návrhu nešpecifikoval (a zo spisového materiálu taktiež nevyplývajú) také zdravotné problémy, ktoré by vylučovali, či závažne obmedzovali jeho možnosť zúčastniť sa konania na Okresnom súde Bratislava IV. V tejto súvislosti dáva najvyšší súd zároveň do pozornosti možnosť uplatnenia inštitútu dožiadania upraveného v § 104 C. s. p.

11. Žiadne iné okolnosti odôvodňujúce prikázanie veci inému súdu neboli Najvyšším súdom Slovenskej republiky zo spisu zistené, preto návrhu žalobcu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Ružomberok nevyhovelo.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2017

JUDr. Rudolf Č i r ě, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Slavka Cibul'áková